Heiligenkreuz ?, Mitte 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=30611
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

Bestie. Lumbi.

regat: vñ ⁊ pulmale ē incardine rem esse: Bestie dicte aui qua seuiūt Lumbi olibi
dinis laseuiuā dicti ꝗa uiris causa uoluptatis corpore inpis ē: sicē inumbilico femi
nis. Concenē qi ocanē Ibices qi auices eo qd instar auiū aridua ⁊ excelsa teneāt ⁊ in

Concenē. Ibices.

sublimi hitent: ita ū de sublimitate uir humanis obtutib patēāt. Vñ ⁊ nidiana pars
ibices aues uocat. ꝛ. sup. Idem ⁊ capite ꝗs grei eo qd acutissime uideāt: recte pondo
cas appellāt. Rinoceron metpritē innate cornu. Idē ⁊ monoceron. i. unicornis. Struco

Rinoceron. Struco

ꝗ nōe dr eo qd aīal, insiliciudine auis pennas habēs. tamē de tiu alti nō deuēt. Qua ti
a negligit ⁊ tātūm pecta. fortu pulli aiant. Vah. inciectio exultantis ul insultantis

Vah.

Equi. Caballus. De natā equor.

Equi qd qn qdrigis. ꝛ sup. Caballus silicet ⁊ sonipes quia pedib sonat. Vnacitas equor
multa. Exultāt in campis. odorant bellū. excitant sono tube. ad plū uoce accensi. ad eur
sū prouocant. dolet cū uulti fiunt: exultāt cū uicint. Et solū equū pret hoīem. lacrimat ⁊
doloris affectū sentire exptū ē: Vnū locut sū. e. a. Ī unūlis ūbis iob si diligent īqrim
uich repheusionis inuenient. ō; unū loq illicite ē: res flagello dignas age: aliud loq ē
etiā de flagello murmurare. ac si dicat: Rectū qdem me int hoīes credit. ⁊ te loquēte
aū flagella paruū. ⁊ pte flagella me rigidū inuenit. a uib unū ult nō addo ꝗa iā nūc
ꝗnto te loqnte subtili intelligo. tanto me metipm hūili inuestigo Vehemoth gr hebrea

Vehemoth

uoce ī latina uocē lingua aīal sonat. Idē aū diabolus uehemoth. i. aīal dr: ꝗa de excelsis ad
terna cecidit. ⁊ p mto suo. ū aīal bruti effect ē. Ipe ⁊ leuiathan. Cm feci tecū. Rerum

Leuiathan.

qdē substātia simul cata ē. ⁊ simul p spes formata nō ē: subtili aū discussione. simul
fuerūt anglm hōiemq: cognoscam. simul uidel. nō inuenitur cpis ⁊ cognitione rerū hōis
simul p acceptā ymaginē sapie: ⁊ ñ simul p iuncta substātia forme: Vmbilic ē medi

Vmbilic.

loc corpis dict qd sit ilic umbo. Vñ ⁊ umbo appellat loc ī medio clypei. Et eo eñ intus
ī uto pendet: ex eo etiā enuēt. Nerui uincla. Nerui a gra d nutione appellati. qs illi neu
tia uocāt. Alii nerios latine uocatos putāt. eo qd artiū iūctiones inuicē his inherant.

Nerui.

Garine aū inruū substātiā ꝗuos facē crissimū ē. hā ꝗnto fiunt densiores cinto ꝗpenti
augescē turmitatē. Pleri sūt colligati. nodati. Cartilagines ossa mollia ⁊ sū medulla

Pleri. Cartilagines

qd gen auricule ⁊ uarū discrimē ⁊ costar extremitates sūt. sue operula ossiū q mouent
Et dicti cartilagines qd iem attritu carēt dolore dū flectunt. Principū uir dr uehe
moth dr: ꝗa nimirū cū cuncta ceremis facēt. hūc ꝓmū odicit quē ⁊ cetis anglis emu

Calami. Juniperi. Salix.

nentiorē fecit. Calami. cāna. harundo. Juniper gce dicta. ꝛ sup. Salix dicta qd celicer
saliat. i. crescat. Cui seminis hāc dicit esse naturā. ū sicꝗ illd impoclis hausit ⁊ feminas
infecundas efficit. Ham. unc ꝗ gce hanculi dr: cū aspiratē scbe: Suds sūt fustes cru

Ham. Sudes.

ce ꝗ parte acuti. Funes dicti qd antea funiū funiis fuīt ēqūdati cera. Vñ ⁊ funalia
dicūt. Burgulitū cause breuissime ū pisces mittunt. Cassis ū genī uenatorie retis est

Funes. Burgulitū. Cassis.

dictū qd capiat. Hic ē qd incisiū dicim. i. sū causa qi sū cassib sū qd uenatio ānis est

Sternutatio
Jncus.
Funda
Cimis. Tybias.

Sternutatio ē cū inflatio apectore erumpit. q cū aditū ados nō inuenit cerebrū tangit
⁊ gestū p naris eries totū caput occupat. Jncus mq ferrū cuncti. a cudendo dictum
cudere aū ē cedē. i. ferire. Thorax lorica. Funda a fundendis lapidib dr. q gce balea dr
Bullitū erundāt. fuescūt. Cimis ab incēdio dr: Tybias excogitatas ī fugia ferūt has diu
qdē tantū funib adhibitas mor ⁊ sacs gētiliū. Tybias aū appellatas putāt. qd pmū
de cumis tybiis cruribq: hominū fierēt. Vend p abusionē ceptas uocari etiā q de

De filis ⁊ filiab iob.

cruribb ossibq: esset: hic ⁊ tybicen tybiarū cantor: filii quoq: nati sūt iob. vii. ⁊ tl filie